

ALADŽA DŽAMIA, LIJEPOTICA BALKANA

Dugo je tinjala vjera u čemernoj duši čovjeka!

U uhu zastali dah plača, zvezet vlažnih lanaca što okamenjeni stoje na nemoćnim rukama i gorko stežu omču smrti, goru od ropstva a svetiju od Dina.

U srcu pustoš, golo bodljikavo trnje čejreći dušu.

Tužna je sudbina onih što ostaviše suzne majke ispod Aladža džamije i njeno srce što se steglo, manje od zrna tespiha.

Padala je suza majčina, isto kao zemlja na mukla usta njenih sinova, kao minaret Aladža džamije, srušen okrvavljenom rukom zla neprijatelja. Gorio je zeleni barjak bosanski, pod pesin nogama zlotvora, zidovi se rušili.

Nijemi a sve govore!

Sunce je bacalo promrzle zrake na ruševine prestrašenog grada. Nestale su šarene boje sa Aladža džamije, sve usahlo i mrtvo.

U ruševinama ispod hrpe nekad klesanog kamena, leže kosti fočanske mladosti, strše ruke mirisom na abdest, oči sklopljene traže majčin pogled, mlada tijela željna života.

Suton je.

Akšamski mrak spustio se na ruševine.

Plače!

Povjetarac dahće po smrtnim ranama.

Starica šamijom prisušuje suze.

Prolazi dan za danom, kao prst sa zrna, na zrno tespiha.

Kiše sapiraju nedužnu krv, porušene džamijske zidove prekrile mrkle boje.

Tudina poput tjesna samara pritišće bosansku dušu i pleća.

Prolaze godine pune tuge i sjete.

Zovu bijeli nišani iz harema Aladža džamije. Stoje uspravno, prkose dušmaninu i pričaju istinu.

.....
A onda!

Stade srce.

Od milja.

Sreće.

Ezan pročisti ustajalu havu iznad Foče, i ponovo miluje rahmetlijе u mezaristanu harema džamije.

Vjetar zelenim barjakom prkosи sa bijelog minareta.

Alem šapće oblaku priču nedovšrenu.

Zove šehidsko mezarje.

Šehidi pričaju o džennetskim ljepotama, u kaburima ispod fočanske zemlje.
Aladža džamija čeka i treći saf, da se ispuni muktedijama.
Oni su otišli da bi se vratili.
Ona, bijela kao nekad.
Kao ćefin što prekriva nevinu djevojačku dušu.
Ljepša nego ikad.
Sjajna poput mjesecine, što je zvijezde prosipaju sa zemaljskog neba.
Nijemi kameni svjedok priča prošlost i govori o budućnosti.
Prkosи hasumu i dušmaninu. Svjedoči veličinu vjere Stvoritelja i
Gospodara svih svjetova.
Aladža džamija je opet na svojim nogama. Još jačim i podmlađenim. Svaki
kamen u zidu je priča i opomena
Kako za vjernika tako i za dušmanina.

Imelda Muzaferović
J U Gimnazija
Velika Kladuša
Prof. Kasim Mujagić